

драми, трагедии, или комедии — сж уроци. И то уроци много добри за тогова, който внимава и може да ги разбере. За оногова, който не внимава и ги не разбира — театрътъ е праздна работа. И той отива въ кафенето или въ кръчмата . . .

И тъй, какво ни даде театрътъ прѣзъ изтеклия сезонъ? Ние и другъ пжтъ, на това мѣсто, сме казвали, че нашиятъ театръ трѣбва да ни дава, между другитѣ, и наши пиеси, за да видимъ тамъ, на сцената, и нашия животъ, нази си съ нашитѣ добри и зли страни. А и да се насърдчи българскиятъ писателъ да работи създава повече и по-добри драми.

Направено ли е това? Колко български пиеси сж дадени?

Прѣзъ цѣлия сезонъ отъ 8 мѣсеци, театрътъ ни е далъ всичко около 160 прѣдставления на 13 нови пиеси. Отъ тѣхъ 8 сж чужди и само 5 — наши, български. Чуждитѣ пиеси сж отъ френския, нѣмския, руския и английския животъ. Тѣ сж майсторски работи, защото и писателитѣ имъ сж по-силни.

Нашитѣ пиеси сж 5. Тѣ сж: отъ нашия старъ поетъ Ив. Вазовъ: **Казаларската царица**, и отъ по-младитѣ: **Боянъ Магесникътъ** отъ Кирилъ Христовъ; **Въ политѣ на Витоша**, отъ П. Яворовъ; **Кърджалии**, отъ А. Кипровъ и **Божана**, отъ Ев. Марсъ

Казаларската царица е пиеса изъ сегашния ни животъ. Въ нея се изкарва разваления животъ на единъ младежъ, за когото нѣма честъ, нѣма добро име, нѣма грѣхъ и съвѣсть.

Боянъ Магесникътъ е историческа пиеса. Взета е изъ врѣмето на слабия Симеоновъ синъ Петра. Въ нея Боянъ, когото простиятъ народъ смѣталъ за магесникъ, е юначенъ, силенъ мжжъ, който гори